

PER QUÈ FEIM UNA CRIDA A LA VAGA GENERAL?

- La proposta de reforma laboral és un clar retrocés en els drets de les treballadores i els treballadors.
- Les mesures que el Govern central ha adoptat carreguen les culpes de la crisi damunt les esquenes de la classe treballadora, a costa dels seus salaris i dels seus drets.
- S'avança en la precarització del mercat de treball i en el desmantellament de l'estat del benestar.
- La reforma laboral suposa un increment del poder dels empresaris a l'hora d'adoptar mesures pel que fa a la mobilitat geogràfica i a les modificacions substancials de les condicions de treball de les treballadores i els treballadors.
- El nou decret introdueix una major arbitrarietat a l'hora de modificar les condicions de treball, ja que l'única causa que les empreses hauran d'al·legar per justificar-les és que aquests canvis milloraran la seva competitivitat.
- Les empreses podran no aplicar increments salarials, encara que amb això conculquin el que s'ha disposat o pactat en els diferents convenis col·lectius.
- Les mesures adoptades impliquen una limitació de la negociació col·lectiva, en permetre que les empreses pactin convenis i es modifiquin condicions de treball substancials, tant col·lectives com individuals: jornada, horaris, sistemes de torns i sistemes de retribucions, etc..
- S'amplien les causes d'acomiadament col·lectiu que, a més, no es concreten d'una manera clara.
- També s'introdueix facilitats perquè les empreses puguin al·legar pèrdues, en haver-se retallat el període durant el qual aquestes s'han d'haver produït.
- El dret dels empresaris per a executar la suspensió del contracte de treball augmenta, i s'introdueix la suspensió del contracte de treball amb reducció de jornada.
- El manteniment d'agències de col·locació amb finalitats lucratives, com són les empreses de treball temporal.
- L'extensió del contracte de foment, que té un alt cost pel que fa a bonificacions i reduccions en les quotes a la Seguretat Social que aporten les empreses – entre un 50 i un 80% -, quantitats que deixaria d'ingressar l'estat.
- Aquesta reforma no afavoreix gens l'accés dels joves al mercat de treball, ja que una persona jove que comenci a treballar l'any 2010 només cobrarà 379,98 euros. En canvi, l'empresa on faci feina tindrà una bonificació del 100% en Seguretat Social.
- Pel que fa als contractes de durada determinada, només es limita el contracte per obra o servei.
- L'eliminació, en la pràctica, del dret a fonamental a la tutela judicial en els acomiadaments objectius, ja que el jutge podrà entrar, si no és d'una manera molt tangencial, a analitzar si hi ha o no raons per a l'acomiadament.

- La reforma laboral afectarà les prestacions de la Seguretat Social i de l'INEM, com són les jubilacions, els ajuts per a persones discapacitades, etc..
- També comportarà diferències en les condicions laborals i salarials de les treballadores i els treballadors, fins i tot dins una mateixa empresa o sector.
- El Fons de Garantia Salarial es farà càrrec d'una part de les indemnitzacions per acomiadament, concretament de 8 dies; fet que suposa que a les empreses cada vegada els sortirà més barat acomiadar els seus treballadors.
- Aquest fet suposarà un elevat augment de la despesa pública, quan el que suposadament es pretén amb aquesta reforma és reduir-lo; ja que el Fons de Garantia Salarial no només pagarà el 100% dels dies a què ens hem referit abans, sinó també el 40% de la indemnització per acomiadament objectiu.
- L'acomiadament improcedent s'abarateix, i passa de 45 a 33 dies d'indemnització.
- Els grans afavorits amb aquesta reforma laboral són els empresaris, ja que podran acomiadar, en un futur no gens llunyà, una treballadora o un treballador de manera més barata.
- Fins i tot en el cas de l'acomiadament improcedent, això és quan els motius per a acomiadar una persona no estan justificats, es redueixen els dies d'indemnització als quals té dret el treballador. El Govern de Zapatero ni tan sols ha tengut la dignitat de mantenir-los.
- En el seu darrer tràmit en el Senat, la nova normativa ha introduït la reducció del temps de què disposen les persones en atur per a rebutjar accions de formació. Si fins ara aquest període era de 100 dies, a partir d'ara serà de 30 dies.
- El dret de les treballadores i els treballadors és el manteniment del lloc de feina, i la indemnització que rebin pel seu acomiadament és el mal menor. Per tant, no volem més acomiadaments.
- Les bonificacions de les quotes empresarials a la Seguretat Social suposen retallades indirectes dels salaris dels treballadors.
- En una de les seves darreres declaracions, el ministre de Treball ha insistit en la necessitat d'allargar fins als 67 anys l'edat mínima per a accedir a la jubilació, i ampliar a 20 anys el temps necessari per a fer el càlcul de les pensions.
- L'alternativa que l'STEI-i planteja a tot aquest estat de coses ha de ser el repartiment de la riquesa, entesa aquesta darrera no com a repartiment de dividendes o accions entre la població, sinó en l'ús d'aquests diners en uns serveis públics de qualitat i amb caràcter veritablement universal.
- Les persones no tenim el mateix concepte de rendibilitat que el sistema capitalista, per tant, els recursos i infraestructures necessàries per a fer possible que tota la població tenguí cobertes les necessitats bàsiques no poden estar gestionats pels qui ens ha duit a aquesta situació.
- Cal un nou model social i productiu basat en la llibertat, la justícia i el respecte pel medi ambient.

STEI-i
INTERSINDICAL

29 DE SETEMBRE VAGA GENERAL

Pensem que ha arribat el moment de dir prou, des de l'Estat espanyol i també des de la resta d'Europa, però no només als mercats sinó també als estats i les institucions que segueixen les instruccions d'aquests mercats. És inadmissible que les mateixes entitats que varen generar la crisi imposin ara les seves propostes per a sortir-ne.

Ens hem de mobilitzar. Cal canviar de model. La nostra passivitat no és només la seva força, sinó també el nostre suïcidi.

